

OECD Employment Outlook 2011

Sammendrag på dansk

- OECD Employment Outlook er OECD's årlige rapport om situationen på arbejdsmarkedene og beskæftigelse i hele OECD-området.
- 2011-udgaven giver et overblik over forholdene på arbejdsmarkedet i kølvandet på den finansielle og økonomiske krise. Mens den samlede ledighed er faldet fra sit afmatningshøjdepunkt, er den stadig høj i mange lande, især for sårbare grupper såsom de unge. På trods af det finansielle pres, er det afgørende at opretholde passende foranstaltninger for at bekæmpe den høje arbejdsløshed.
- 2008-09 recessionen serverede en hård "stresstest" til det sociale sikkerhedsnet i OECD-landene. Employment Outlook identificerer potentielt vigtige huller i dagpenge/kontanthjælp til de arbejdsløse. Blandt de erfaringer, der er kommet ud af krisen er, at der kan være en god ting midlertidigt at hæve den maksimale varighed for dagpenge under en dyb recession, især i lande, hvor den normale varighed for disse ydelser er relativ lav, og adgang for de langtidsledige til "sidste udvej"-ydelse er begrænset.
- 2011-udgaven analyserer også social tryghed i udviklingsøkonomier, og hvordan de kan være udformet, så man undgår at undergrave incitamenterne til at arbejde. En tilbundsående vurdering af arbejdsløshedsforsikring i Brasilien, kontante overførsler i Sydafrika og sundhedsbeskyttelse i Mexico viser, at udvidelse af den sociale beskyttelse i udviklingsøkonomier kan, hvis veludformede, også bidrage til bedre resultater på arbejdsmarkedet.
- 2011-udgaven viser, at mange medarbejdere i OECD-lande oplever store udsving i arbejdsstyrkens indtjening fra det ene år til det næste. Store fald i individuelle indkomster øger risikoen for at husstanden bliver fattig og finansiell stress, men progressiv indkomstbeskatning og generøs arbejdsløshedsunderstøttelse har tendens til at afbøde virkningerne af indtjeningsvolatiliteten på husholdningernes velfærd. Tryghed i ansættelsen kan dæmpe de kortsigtede konsekvenser af de makroøkonomiske chok på beskæftigelse og indtjening. Der er dog ofte strenge afskedigelsesregler forbundet med arbejdsmarkedet dualitet, der kræver at politiske beslutningstagere finder en balance mellem konkurrerende påvirkninger af afskedigelsesregler.
- Employment Outlook viser, at omkring én ud af fire OECD-arbejdstagere er overkvalificerede til deres arbejde, mens lidt over hver femte er underkvalificeret. Kvalifikationsmismatch behøver ikke at indebære et reel misforhold mellem arbejdstagernes kompetencer, og de der kræves på arbejdsmarkedet. Ikke desto mindre, føler omkring 40 % af overkvalificerede medarbejdere, at de har kompetencer til at klare mere krævende opgaver på arbejdspladsen. Disse og andre nye empiriske resultater giver grundlag for en bedre forståelse af den rolle, som uddannelse, livslange læringsinstitutioner og arbejdsmarkedspolitik kan spille for at sikre, at arbejdstagerne erhverve de nødvendige kompetencer på arbejdsmarkedet, og at disse kompetencer er tilpasset de mest relevante job.

UAFSLUTTEDE SAGER: INVESTERING I UNGDOMMEN

At fremme af en stærkere vækst i beskæftigelsen er afgørende, men bredere foranstaltninger til at tackle de strukturelle problemer på arbejdsmarkedet er også nødvendigt...

At fremme arbejdsrig økonomisk vækst må være nøglesvaret, når langtidsledigheden behandles. Dog kan det ikke være tilstrækkeligt alene at håndtere arven fra mistede muligheder, som fandt sted forud for den krise, når stærkere økonomiske betingelser ikke mindsker ulighederne varigt i både indkomst og adgangen til vellønnede og produktive arbejdspladser. Faktisk, som dokumenteret i OECD kommende efterfølger til sin rapport fra 2008 om ulig vækst?, er nogle af disse uligheder endnu større.

Nogle unge er i høj risiko for at blive koblet fra arbejdsmarkedet, og denne risiko er yderligere forstærket af krisen...

I særdeleshed skal der gøres mere for varigt at forbedre resultater på arbejdsmarkedet for de unge, der var ramt uforholdsmæssigt hårdt af recessionen (som dokumenteret i kapitel 1 i denne bog). I første kvartal af 2011 var ledigheden for unge (mellem 15 og 24) 17,4 % i OECD-området sammenlignet med 7 % for voksne (25 år og derover).

Men disse data om ungdomsarbejdsledighed maler kun en del af billedet over de vanskeligheder, unge mennesker står over for på arbejdsmarkedet. Mere generelt, unge som hverken er i beskæftigelse eller i uddannelse eller erhvervsuddannelse (den såkaldte NEET gruppe) er en gruppe med høj risiko for marginalisering og udelukkelse fra arbejdsmarkedet, især jo længere de forbliver uden for arbejdsmarkedet. I 4. kvartal 2010 udgjorde denne gruppe 12,6 % af alle unge i alderen 15-24 år i de 30 OECD-lande, for hvilke der foreligger data, op fra 10,6 % i 2008. Det svarer til 22,3 millioner unge, 14,6 millioner af dem var ikke aktive og studerer ikke og 7,7 millioner af dem var arbejdsløse.

I forbindelse med et dårligt jobopsving, er en stor og voksende del af ungdommen, selv blandt dem, der ville have fundet job i gode tider, i risiko for langvarig arbejdsløshed eller inaktivitet, med potentielt langsigtede negative konsekvenser for deres karriere, eller såkaldte "ardannelse effekter". Disse risici omfatter at det er svært at finde beskæftigelse i længere tid og vedvarende lønforskelle med deres jævnaldrende. Unge, der forlader skolen i de kommende år er mere tilbøjelige til at kæmpe for at finde arbejde end tidligere generationer.

Indsats over for ungdommens udstødelse fra arbejdsmarkedet er et meget studeret problemet, men uden nogen nemme løsninger...

Problemet med dårlige resultater på arbejdsmarkedet for nogle grupper af unge er ikke noget nyt og har været en bekymring for regeringerne i mange år. Faktisk har ungdomsspørgsmål været et tilbagevendende tema i OECD-overvejelser om beskæftigelsespolitik i løbet af de sidste 50 år.

Hvad der er blevet klart fra dette arbejde er, at der ikke er nogen hurtige løsninger til at sikre, at alle unge kan komme ud til en god start på arbejdsmarkedet. Nogle lande gør et bedre stykke arbejde end andre, men de står alle over for den udfordring at skulle tage sig af en kerne af unge, der risikerer at blive udelukket fra arbejdsmarkedet. Stærkere jobskabelse er en central del af løsningen, men det vil ikke hjælpe alle unge, medmindre de ledsages af andre foranstaltninger. OECD's rapport i 2010, Godt fra start? Job til Unge, som opsummerede de væsentligste erfaringer fra 16 landes vurderinger, har fremhævet et væld af god praksis, for at hjælpe de unge med at få et første trin på karrierestigen.

I bund og grund er en tostrengt strategi nødvendig for at løse problemet, på den ene side, de underliggende strukturelle barrierer for en bedre indsættelse af unge på arbejdsmarkedet og på den anden side den krisen-drevne stigning i antallet af unge, der er ikke er i arbejde eller i skole.

Foranstaltninger, der beskæftiger sig med strukturelle problemer skal tages...

For det første skal politikker laves for at overvinde den langsigtede mangel på at give alle unge en bedre start på arbejdsmarkedet. Til at begynde med skal "forebyggende" foranstaltninger til, for at forbedre den tidlige barndomsuddannelse og omsorg, især for børn fra lavindkomstfamilier og dårligt stillede. For at blive fuldt ud effektiv skal disse foranstaltninger opretholdes gennem perioden med den obligatoriske skolegang. Dette vil igen hjælpe med at minimere frafalden studerende.

Disse foranstaltninger skal suppleres med bestræbelser på at opnå et bedre match mellem de kvalifikationer unge tilegner sig i skolen og dem, der kræves på arbejdsmarkedet. Som dokumenteret i kapitel 4 i dette bind, en betydelig del af unge arbejdstagere er overkvalificerede til deres job, selv om denne andel synes at være faldende med alderen. Reduktion af kompetencemismatch kræver større imødekommenhed af uddannelsessystemerne til skiftende behov af kompetencer og en styrkelse af valg af uddannelse gennem fx bedre muligheder for erhvervsuddannelse.

Endelig skal barrierer for ansættelse af unge også fjernes. Især stærkt segmenterede arbejdsmarkeder, der skyldes alt for strenge regler om fastansættelseskontrakter kan betyde, at de kortvarige arbejdspladser undlader at fungere som et springbræt til mere stabile job og bliver i stedet blindgyder. Hvis minimumslønninger er sat for højt i forhold til de gennemsnitlige lønninger, kan de også fungere som en hæmsko for arbejdsgivere til at ansætte ufaglærte og uerfarne unge. Derfor har nogle lande vedtaget lavere mindstelønsatser for unge.

Og på trods af finansielle pres, er det afgørende at opretholde tilstrækkelige ressourcer til omkostningseffektive foranstaltninger for at imødegå den store stigning i ungdomsarbejdsløsheden...

Den anden linje for politik og handling skal rettes mod at håndtere stigningen i unges arbejdsløshed, der fandt sted under den seneste økonomiske og finansielle krise. Som mange lande står over for et stigende pres for finanspolitisk konsolidering, er det vigtigt, at regeringerne prioriterer omkostningseffektive indgreb for at forbedre unges resultater på arbejdsmarkedet. Derfor bør politikker fokusere på de dårligst stillede, herunder de langtidsledige og dem med høj risiko for udstødelse.

Jobsøgnings hjælpeprogrammer har vist sig at være den mest omkostningseffektive tidlige indsats over for unge, der vurderes som klar til at arbejde. Midlertidige udvidelser af det sociale sikkerhedsnet kan også være afgørende, for at forebygge fattigdom blandt arbejdsløse unge. Som dokumenteret i kapitel 3 i dette bind, indtjeningsvolatiliteten er især høj blandt yngre arbejdstagere. Nogle lande har også indført løntilskud, for at tilskynde arbejdsgiverne til at ansætte ufaglærte arbejdsløse unge. Men for at undgå den velkendte dødvægtseffekt forskanset i disse tilskud (dvs. ansættelser, som ville have fundet sted uden tilskud), bør disse tilskud være tilstrækkelig målrettet, fx på små og mellemstore virksomheder eller på lærlingekontrakter.

Der kan også være et behov i mange lande til at udvide mulighederne for "studie og arbejde"-programmer såsom lærlingeuddannelser og andre tovejs erhvervsuddannelse og uddannelsesprogrammer. Endelig skal mere intensiv, afhjælpende, bistand målrettes mod de unge, der har størst risiko for social udstødelse. Mens tilbage til klasseværelset-strategier kan virke mod hensigten for dem, er uddannelsesprogrammer undervist uden for de traditionelle skoler, kombineret med regelmæssig eksponering til erhvervs erfaring og voksne mentorordninger, ofte bedre strategier for disse unge.

Investering i ungdommen skal være et centralt politisk mål, for at opnå bedre langsigtede økonomiske og sociale resultater for alle.

Investering i unge og at give dem en bedre start i arbejdsverden bør være et centralt politisk mål. Ellers er der stor risiko for vedholdenhed eller vækst i den kernegruppe af unge, der er efterladt og står over dårlig beskæftigelses- og indtjeningsudsigter. I en situation med en aldrende befolkning, har OECD-økonomier og -samfund ganske enkelt ikke råd til de store økonomiske og sociale omkostninger, som et sådant udfald ville medføre.

© OECD

Dette sammendrag er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af dette sammendrag er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Sammendrag på flere sprog er oversatte uddrag af OECD publikationer, der oprindeligt blev publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop

For yderligere oplysninger kan man kontakte afdelingen OECD Rettigheder og Oversættelser, Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation på prights@oecd.org eller pr. fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Besøg vores website www.oecd.org/rights

